

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

ТЕЗИ

IX Міжнародної науково-практичної конференції

**«ПСИХОЛІНГВІСТИКА В СУЧАСНОМУ
СВІТІ – 2014»**

23-24 жовтня 2014

Переяслав-Хмельницький, Україна

**State Higher Educational Establishment «Pereiaslav-Khmelnitskyi State Pedagogical
University named after Hryhoriy Skovoroda»**

THESES

of the 9th International scientific and practical conference

**«PSYCHOLINGUISTICS IN A MODERN
WORLD – 2014»**

October 23-24 2014

Pereiaslav-Khmelnitskyi, Ukraine

КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОЦЕСУ СПІЛКУВАННЯ

О.В. Лахтadır (Київ, Україна)

Традиційно під комунікативною компетентністю розуміється здатність людини успішно взаємодіяти з іншими, досягати у спілкуванні бажаних результатів.

Комунікативна компетентність пов'язана з здатністю передачі – прийняття інформації; з оволодінням різними засобами: вербальними, невербальними; особистим впливом; досягненням однакового сприйняття комунікативної ситуації.

Попри всю різноманітність підходів (про що свідчить дослідження) до розуміння змісту поняття «комунікативна компетентність» у загальному плані воно означає сукупність знань і вмінь особистості про норми і правила ведення спілкування.

Дослідження наукової літератури з приводу визначення сутності комунікативної компетентності показали, що існують два основних підходи до її тлумачення: через інтерпретацію найближчих до неї понять – комунікативні здатності і комунікативні знання та вміння.

На нашу думку, найбільш узагальнюючим є розуміння комунікативної компетентності як сукупності знань, вмінь і навичок, які проявляються в комунікативних діях і забезпечують ефективність процесу спілкування; як здатність ефективно взаємодіяти з оточуючими завдяки розумінню себе і інших при постійній зміні психічних станів, взаємин між особистостями і умов соціального середовища.

Комунікативна компетентність означає відповідне прагматичне використання суб'єктом набутих знань і навичок у процесі спілкування. Характеристиками комунікативної компетентності є, по-перше, відповідність поведінки контексту відношень, у яких вона виявляється. По-друге, комунікативна компетентність означає, що знання правил спілкування і адаптаційні навички та гнучкість у втіленні цього знання є необхідними для досягнення ефективних відносин. По-третє, комунікативна компетентність визначається тим, що вона пов'язана з відносинами, а не безпосередньо з індивідами. Тобто ми говоримо про компетентні відносини і соціально комунікативно умілих індивідів.

У комунікативну компетентність входять: здатність установлювати й підтримувати необхідні контакти з іншими людьми; задовільне володіння певними нормами спілкування, поведіння, що, у свою чергу, припускає засвоєння соціально-психологічних еталонів, стандартів, стереотипів поведіння; оволодіння «технікою» спілкування (правилами ввічливості й іншими нормами).

Узагальнюючи сказане вище, можна зазначити, що під комунікативною компетентністю вчені, як правило, розуміють засновану на знаннях та чуттєвому досвіді спроможність особистості орієнтуватися у ситуаціях спілкування, розуміти мотиви, інтенції, стратегії поведінки, фрустрації, як свої власні, так і партнерів зі спілкування і на цій підставі здійснювати комунікативну діяльність.

COMMUNICATIVE COMPETENCE AS THE EFFECTIVENESS OF THE PROCESS OF COMMUNICATION

O.V. Lakhtadyr (Kyiv, Ukraine)

Traditionally, communication competence refers to a person's ability to interact successfully with other people and achieve in communicating the desired results.

Communicative competence is related to the ability of transferring – acceptance of information; mastering various means: verbal, non-verbal; personal influence; achieving the same perception of the communicative situation.

Despite the variety of approaches (as it is evidenced by a research) to understand the content of the concept of "communicative competence" in general terms it means the totality of knowledge and skills of the individual on norms and rules of conducting the communication.

The study of the scientific literature regarding to definition of the essence of communicative competence has shown that there are two basic approaches to its interpretation: through the interpretation of closest notions – communicative abilities and communicative skills.

In our opinion, the most generalizing is the understanding of communicative competence as a set of knowledge, skills and abilities that are manifested in communicative action and ensure the effectiveness of the communication process; as the ability to communicate effectively with others by self-understanding and understanding of others in a constantly changing mental states, the relationship between individuals and the social environment.

Communicative competence means corresponding use by the subject of acquired knowledge and skills in the process of communication. Characteristics of communicative competence include, firstly, the compliance of the behavior to the context in which it appears. Secondly, the communicative competence means that knowing of the rules of communication and adaptation skills and flexibility in the implementation of this knowledge is required to achieve effective relationships. Thirdly, the communicative competence is determined by the fact that it is concerned with relationships but not directly with individuals. So we're talking about competent relations and socially communicative skilled individuals.

The communicative competence includes: the ability to establish and maintain the necessary contacts with other people; satisfactory ownership of the certain norms of communication, behavior that, in its turn, implies the assimilation of social and psychological standards, behaviors; mastering of communication technique (rules of politeness and other rules).

Summarizing the above mentioned, it can be noted that under the communicative competence the scientists, as a rule, understand the knowledge-based and sensual experience an individual's ability to orient in social situations and understand the motives, intentions, behavior strategies, frustrations of both - their own and partners' in communication and on this basis to carry out the communicative activity.